

vidt og i hvilket omfang særlige danske inflationskilder forefindes. Det var stillet i udsigt, at resultaterne af dette udvalgs arbejde kunne have foreligget i løbet af marts 1966 og da være indgået som et væsentligt bidrag til folketingets overvejelser. Resultatet af udvalgsarbejdet synes imidlertid nu først at kunne foreligge i begyndelsen af maj 1966 eller ret kort tid inden folketingets sommerferie.

Forslagsstillerne lægger imidlertid stor vægt på, at folketinget sikres behandling og stillingtagen til inflationens alvorlige og vidtrækkende problemer i indeværende folketingsår. Ønsket herom understreges af den almene interesse i for det første, at en effektiv indsats over for inflationen og derigennem over for dens skadevirkninger på opsparing, konkurrenceevne og erhvervsudvikling og dens faktiske udhuling af aftalte lønninger ikke udskydes unødigt, for det andet, at regeringens og folketingets overvejelser kan indgå i forberedelserne til arbejdsmarkedets overenskomstforhandlinger, som indledes i efteråret 1966, og de forhandlende parters rimelige krav om at kende det økonomisk-politiske grundlag også i denne henseende kan imødekommes videst muligt, og for det tredje, at man snarest muligt når frem til et samlet grundlag for at bekæmpe selve inflationen og dens årsager fremfor fortsat at være tvunget til efterfølgende at søge at begrænse dens uheldige virkninger.“

Ved forslagens 1. behandling oplyste *økonomiministeren*, at han havde anmodet det i 1965 i henhold til folketingsbeslutning af 2. juni 1965 nedsatte udvalg om inflationskilderne (årbog 1964-65, side 587) om at fremme arbejdet mest muligt. Udvalgets formand havde imidlertid meddelt, at det ikke ville være muligt at tilendebringe arbejdet før tidligst i slutningen af april, da man var i gang med nogle statistiske undersøgelser, hvis tilendebringelse ville tage nogen tid. „Det er“, udtalte *ministeren*, „regeringens opfattelse, at diskussionen om inflationsproblemet og om de foranstaltninger, der måtte skulle træffes, bør afvente redegørelsen fra det sagkyndige udvalg, og at der må gives folketinget en rimelig tid til at sætte sig ind i de betragtninger, der findes i redegørelsen. Når rapporten har været offentliggjort og gennemdrøftet i regeringen, er det min hensigt at give folketinget en redegørelse for de konklusioner, regeringen for sit vedkommende mener kan drages af rapportens analyse. Først på dette grundlag kan der opstilles en plan.“

Det forekommer mig derfor ikke hensigtsmæssigt ved denne lejlighed at komme nærmere ind på en detaljeret drøftelse af inflationens årsager. Denne debat bør afvente rapportens fremkomst.“

Forslaget henvistes til et udvalg, hvis arbejde med sagen resulterede i, at forslaget undergik den foran omtalte ændring. I udvalgets enstemmige betænkning ledsages ændringsforslaget af følgende bemærkninger:

„I tilslutning til den ændrede formulering er *økonomiministeren* og udvalget enige om, at der — uanset aftalen om den 15. marts som